

HALIFAT-I-AHMADIJJA

(Od dr. Aziz Ahmad Chaudhary)

U suri An-Nur Časnog Kur'ana (24:56) je obećanje od Allaha da će On uzdići halife (nasljednike Časnog Poslanika) između bogobožnih muslimana i da će slijediti to da će Allah učvrstiti njihovu vjeru koju je on odabrao za njih i da će im On dati mir i sigurnost poslije straha. Tako, nakon što je Poslanik umro, slijedio je niz nasljednika da nastave Poslanikovu misiju. Kad je Časni Poslanik s.a.v.s. umro, to je bilo vrijeme duboke žalosti, straha i velikih kriza. Pobune su buknule u mnogim dijelovima Arabije. U to kritično vrijeme, Allah je uzdigao hazreti Ebu Bekra kao prvog halifu Časnom Poslaniku. Muslimani su bili ponovo ujedinjeni, islam je bio čvrsto utemeljen, i njihovi strahovi su se promijenili u mir, sigurnost i blagostanje. Poslije Hazreti Ebu Bekra slijedile su druge halife, po imenu hazreti Omer, hazreti Osman i hazreti Ali. Oni su svi bili ispravni i upućeni od Allaha. Da Allah bude zadovoljan s njima. Ovaj slavni period ranog islama je poznat kao Halifat-e-Rašida (tj. ispravan i upućen hilafet). Ni jedan student historije islama ne može ignorisati ovaj slavni period uspjeha i pobjede, kad su svi muslimani bili ujedinjeni i upućivani halifama. Kasnije je halifat poprimio drugačiji oblik. Slijedili su kraljevanje ili monarhija. Neki do njih su bili pobožni i imali su velika imena u historiji islama. Bio je veliki broj svetaca i reformatora u svakom stoljeću islama, koji su obezbjeđivali duhovnu uputu u svoje doba i u svojim krugovima utjecaja, sa blagoslovima Časnog Poslanika. Mnogi od njih su bili proganjani od vlasti svog vremena.

U jednom hadisu (Musnad Ahmad, tom 5, str. 404.) Časni Poslanik je rekao: 'O muslimani sadašnji period poslanstva će trajati toliko dugo koliko Allah hoće. Po njegovom završetku bit će period halifata po osnovi, uzoru i nasljeđivanju Nebuvata, tj. u nastavljanju Poslanikove misije. Iza ovog halifata će slijediti niz kraljevanja, koji će biti diktatorski režimi tiranije i tlačenja, iza kojih će slijediti nedemokratski režimi. Po njihovom završetku početak će vladavina stvarnog halifata po obrazcu i uzoru poslanstva.'

Ovo predskazanje o ponovnom uspostavljanju halifata po uzoru poslanstva u kasnijem dobu bilo je ispunjeno od Obećanog Mesije i Mehdija, hazreti Mirze Ghulam Ahmada, koji je također tvrdio da je Ummati poslanik (tj. sljedbenik poslanika) i izaslanik, i halifa Časnog Poslanika u ovom dobu. Zapravo, on je tvrdio da je Hatam-ul-hulafa (pečat halifa) i rekao da poslije njega neće biti halifa, osim onih koji će biti između njegovih sljedbenika.

Obećani Mesija je, nekoliko godina prije svoje smrti napisao knjigu nazvanu 'Oporuka' (The Will), u kojoj je napisao da ga je Allah obavijestio da je vrijeme njegove smrti blizu. On je dao savjet svojim sljedbenicima i ohrabrio ih da se ne žaloste i da se oslone na Allaha. On je dao vijesti o halifatu koji će slijediti poslije njega, koji će, rekao je, trajati zauvijek do Sudnjeg dana. On je napisao da je bio manifestacija Allahove moći i da će poslije njega biti druga manifestacija koja će trajati zauvijek (tj. hilafet).

Obećani Mesija je, poslije ispunjavanja svoje božanske misije, umro 26. maja 1908. Slijedećeg dana je hazreti Maulana Nurud Din bio izabran za Halifatul Mesiha I (tj. prvog nasljednika Obećanom Mesiji). On je bio najviše odan Hazreti Ahmadu, i veliki ensarija (pomagač) učenjak i ljekar, koji je svoj život posvetio za služenje Obećanog Mesije i njegove Zajednice. Njegov veliki doprinos za Zajednicu je bio da je snažno ojačao instituciju halifata i osujetio one odmetnike koji nisu bili za halifat. On je poslao prvog misionara u inostranstvo – u Englesku.

Halifa Nurud Din je umro 1914. godine i hazreti Mirza Bashirud Din Mahmood Ahmad je bio izabran za drugog halifu. On je bio 'Obećani sin' o kojem su Obećanom Mesiji bile date radosne vijesti objavom od Allaha. Mi smo već pisali o ovom uzvišenom sinu Obećanog Mesije i njegovim velikim dostignućima koji će zauvijek sijati u historiji Ahmadija pokreta u islamu. U toku njegovog halifata, Ahmadija zajednica je postala istinski internacionalna organizacija. Halifatul Mesih II je umro u novembru 1965. poslije perioda halifata koji je trajao 51 godinu. Halife se izabiru doživotno.

Hazret Mirza Nasir Ahmad, najstariji sin drugog halife, bio je izabran za trećeg halifu 1965. godine. On je imao dugu karijeru kao dekan i obavljao mnoge druge dužnosti u organizaciji Ahmadija džemata prije svog izbora. U toku njegovog halifata, Ahmadija zajednica je nastavila da napreduje. On je započeo Nusrat Jehan program radi pomoći zapadnoj Africi u polju zdravstvene brige i obrazovanja. Ovaj program je bio veliki uspjeh koji može biti ocijenjen statistikama datim ranije. On je vodio Ahmadija zajednicu u toku kriza 1974. kad je Butova vlada Pakistana proglasila Ahmadi muslimane 'nemuslimanima'. Njegov moto je bio 'Ljubav za sve, mržnja ni za kog'. Njegova ličnost je odražavala ljubav i veliku poniznost.

Halifatul Mesih IV je bio izabran 1982. godine kad je treći halifa umro. Mi smo već pisali o njemu. On je unuk Obećanog Mesije. Od njegovog iseljavanja u London 1984. godine, Internacionalna Ahmadija zajednica je njegovim rukovodstvom bila uveliko unaprijeđena. On je bio veliki učenjak, govornik i pisac. On je mnogo putovao širom svijeta služeći Ahmadijat i islam. Bio je vrlo poštovan od mnogih neahmadi muslimana kao i od nemuslimana također. On je autor slijedećih knjiga na engleskom:

1. Ubistvo u ime Allaha (Murder in the Name of Allah)
2. Islamski odgovor na suvremena pitanja (Islam's response to contemporary Issues)
3. Zaljevska kriza i Novi svjetski poredak (The Gulf crisis and the New World Order)
4. Kršćanstvo. Putovanje od činjenica do lažnih pretpostavki (izmišljanja, izmišljotinja) (Christianity: A Journey from Facts to Fiction)

Poslije smrti IV-og halife Mirze Tahira Ahmada r.a., 22. aprila 2003. godine hazreti Mirza Masroor Ahmad bio odabran kao V halifa ahmadija muslimanskog dzemata.

Veliki uspjeh koji je Ahmadija pokret u islamu napravio u velikoj mjeri je rezultat blagoslova halifata. Poštovanje, ljubav, odanost su uzajamni između Halife i članova Zajednice. Ahmadi slijede sve upute Halife sa iskrenošću i revnošću. Halifa je uvijek zauzet u pravljenju programa za dobrobit, obuku i napredak zajednice i za propagiranje islama nemuslimanima. On je i duhovni poglavar kao i vrhovni upravitelj Organizacije Ahmadija zajednice.

Prema tome, halifat je u islamu bio ponovo utemeljen dolaskom Obećanog Mesije, kao što je Časni Poslanik s.a.v.s. predkazao. Druge muslimanske sekte širom svijeta pate od razjedinjenosti i nedostatka vodstva, i kao ovce su bez čobanina. Njihovo nejedinstvo i pohlepa za naftnim bogatstvom i materijalnim stvarima su dobro ilustrirani perzijskim ratom u 1991. godini, kad su mnogi muslimanski kraljevi, Amiri i političke vođe saradivali sa zapadnim interesima. Saudiska Arabija, čuvar svetih mjesta Meke i Medine, postala je baza za Američku vojsku i odatle je bio pokrenut rat da uništi susjednu islamsku zemlju Irak. Hiljade za hiljadama muslimana su bili ubijeni. Irak je i dalje bio nepošteno žrtva ekonomskog embarga (zabrane). Šta su islamske zemlje učinile za Bosnu, gdje su muslimani žrtve genocida od strane Srba? Muslimanske zemlje nisu učinile ništa značajno da pomognu Bosanskim muslimanima da se brane. Ujedinjene nacije, NATO, Evropska zajednica i Sjedinjene Američke države su omogućile humanitarnu pomoć Bosanskim muslimanima koji su žrtve Srpske agresije, ali nisu bili voljni da poduzmu bilo kakve snažne mjere da zaustave ovu borbu i krvoproliće pošto je to zahtijevalo rizike i žrtve koje oni nisu bili voljni da poduzmu.

Od kad je rat u Bosni počeo 1992. godine, trebalo je tri i po godine nečovječne borbe, etničkog čišćenja, i genocida Bosanskih muslimana - što je rezultiralo u oko 250 000 smrti i dva miliona izbjeglica - da svjetska zajednica konačno odluči da nešto uradi da to zaustavi. Konačno Sjedinjene Američke države su tražile svoje vodstvo i NATO sile su provele bombardovanje Srpskog agresora u augustu 1995. što je rezultiralo u Srpskoj volji prema političkim pregovorima s drugim stranama u sukobu.

Sjedinjene Američke države su nedavno odigrale vodeću ulogu u ohrabriranju svih strana da zaustave borbe i pregovaraju o političkoj nagodbi. To je rezultiralo u Dejtonskom mirovnom sporazumu od sve tri grupe bivše Jugoslavije. Predsjednik Clinton je odlučio da pošalje 20 000 Američkih trupa u Bosnu da provedu mirovni ugovor, skupa sa drugim NATO silama. U pravljenju ove odluke, predsjednik Clinton je pokazao kuraž (hrabrost) i vodstvo. Mnogi Amerikanci, većina po nekim proračunima, su protiv ovog uključivanja u Bosni zato što oni misle da Američki životni interesi nisu u pitanju u Bosni. Zaustaviti

borbu, užasna ubijanja i genocid, samo iz humanitarnih i moralnih razloga, mora biti smatran životnim interesom od strane Internacionale zajednice.

Mnogi muslimani su zavedeni i misle da mogu ponovno postići svoju izgubljenju moć i slavu time da budu ekstremni (radikalni) nacionalisti, i upotrebom sile i nasilja. Ovaj pogled je suprotan poruci Časnog Poslanika – poruci ljubavi, mira i bratstva. On je bio nazvan 'Milost za čovječanstvo'. On nikada nije vodio nikakav rat osim u samoodbrani i samo kad su neprijatelji izašli da potpuno satru rani islam.

Obećani Mesija je, pišući prije sto godina, opisao bijedno stanje muslimana u to vrijeme i njihovu bespomoćnost kad su se suočili sa Deđalom, i snažnu moć Goga i Magoga, da se talasaju visoko po cijelom svijetu. On je rekao da se ovo dogodilo zato što su muslimani u kasnijim stoljećima zanemarili učenja islama i Kur'ana, i sunnet Časnog Poslanika. Mnogi od njih su postali kao Jevreji u vrijeme Isaa (Isusa), i vode borbu nad doslovnom shvatanju i podređeni su moći Deđala i Goga i Magoga (Evropskih kršćanskih nacija). On je rekao da je islam postao kao stara žena koja je izgubila sav šarm i ljepotu. Mjesec islama je postao kao stara suha grana. Kad su stvari stigle do ove krajnosti, Gospodar se sažalio nad njima i kao što je Časni Poslanik obećao, On je poslao njihovog Mesiju. S njegovim dolaskom, s njegovim molitvama i dovama, Bogom datim znanjem i argumentima, i nebeskim znakovima u njegovu potporu, Obećani Mesija, Hazreti Mirza Ghulam Ahmad, će uspjeti u izbavljanju muslimanskog svijeta od ove velike opasnosti. Krst će biti slomljen jer je ovo bila jedna od njegovih misija. Sa molitvama Obećanog Mesije i strašnih nebeskih znakova, Deđal će se jednostavno istopiti i moć Goga i Magoga će biti razmrskana. Obećani Mesija je rekao da će svi narodi biti ujeidnjeni pod zastavu islama. Mjesec islama će postati pun.

Obraćajući se muslimanima Obećani Mesija je rekao da je ovo vrijeme za radost jer je njihov Mesija, koji im je bio obećan, došao. Časni Poslanik s.a.v.s. je naredio muslimanima da prenesu njegov selam (pozdrav mira) Mesiji kad se on pojavi. Vrijeme je da se pridružimo Zajednici Obećanog Mesije i da ga ne odbijamo i tako postanemo zaslužni kazne.

PORUKA STOLJETNICE

Mi završavamo ovaj dio knjige navođenjem članka koji je bio stogodišnja poruka od Hazreti Mirze Tahir Ahmada, Halifatul Mesiha IV, 23. marta 1989. Ovo je bilo prvo stoljeće Ahmadija pokreta.

'Prije sto godina, dogodio se začuđujući događaj u tamnom i malom zaseoku (Kadianu), u provinciji Pundžab, Indija. To je bio događaj koji je bio određen da promijeni smjer historije.

Pojavio se vjerski vođa osobito određen od Boga da vodi ljude kao Obećani Reformator kasnijeg doba. Njegovo ime je bilo Mirza Ghulam Ahmad (1835.-1908.), osnivač svjetski raširene Ahmadija muslimanske zajednice. On je

položio temelje za ujedinjenje ljudi na jedinstven način. On je riješio sukobe i proturječja koji su prevladavali u religijskom svijetu u pogledu dolaska globalnog Reformatora.

Sljedbenici svih velikih religija – Jevreji, kršćani, muslimani, hindusi, budisti, zoroastriani i confucijanci su zabrinuto očekivali dolazak obećanog Reformatora, kao što je predviđeno u njihovim svetim knjigama.

Jevreji su očekivali Mesiju da podmladi Judaizam, kršćani su tvrdili da će drugi dolazak Isaa (Isusa) približiti Nebesko kraljevstvo; muslimani su vjerovali da će Mesija i Mehdi udružiti sile da izvrše konačni preporod islama, hindusi su očekivali dolazak Boga samog u formi Krišne; i budisti su s nadom iščekivali utjelovljenje Bude. Kako je Bog mogao poslati različite Vjerovjesnike istovremeno – da svaki poziva istom Bogu na svoj različit način, pozivajući ljude na odvojene puteve i proturječne ideologije? To je bilo zbunjujuće pitanje kojeg se latio Mirza Ghulam Ahmad iz Kadiana pod Božijom uputom i objavom.

(Iz: Obećani Mesija i Mehdi, objavljeno od: Islam International publication Limited)